

Monrad: Jeg skal ikke spille Noget paa de Ytringer, som kaldt fra det ærede Medlem her bagved (Sagd). Kun skal jeg gjøre ham opmærksom paa en Misforstaaelse. Han sagde nemlig: Naar Folkethinget bevilger Noget, saa er det slet ikke Bevilling, naar det ikke tillige bevilges af de andre Faktorer. Deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret. For at Folkethingets Bevilling skal have Betydning, maa det have Bifald fra de andre Faktorer. Ganske anderledes forholder det sig, naar Folkethinget har nægtet Noget, saa bliver det ulovligt at tage det Beløb, som er nægtet af Folkethinget. Det er underligt, at det ærede Medlem har kunnet overse det. Det har gjort mig ondt, at den meget ærede Justitsminister har betjent sig af det Udtryk, som om man her anmasede sig at afstedige Ministre. Afstedige Ministre, det er et meget usikkert Udtryk. Nei, der staar i Grundloven, at det er Kongen, der afstediger sine Ministre, hvor kan saa den høitærede Justitsminister bestynde Thinget for, at det vil afstedige Ministre; det vilde Ministrene vist ikke bryde sig meget om, at en Formand skrev til dem, at de vare afstedigede. — Der er visse almindelige Hovedgrundsetninger, som gaa igjennem alt politisk Liv. Overalt, hvor man har indført Konstitution, gjøre disse sig gjældende; og en af disse store Hovedgrundsetninger er, at Ministeriet skal være den ledende Kraft, som forstaaer at sætte sin Villie igjennem og samvirke med begge Rigsdagens Thing og tilvejebringe samstemmende Beslutninger. Det er ogsaa anerkjendt overalt, at hvor dygtig, hvor udmærket man end er, hvis man ikke opfylder denne Betingelse, saa er man ikke stikket til at være Minister.

Den fungerende Formand (Hogsbrov): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) har paany bedt om Ordet. Med Thingets Samtykke (Opbold) skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Holstein: Den høitærede Minister skal ikke for min Skyld gjøre sig nogen Uleilighed med at henvende sig til Conseilspræsidenten; jeg har kun paavist, at det var lovlige Midler, og det har den høitærede Minister ikke kunnet bestride. Dertil skal jeg, hvad denne Sag angaar, indskrænke

mig. Jeg vil blot gjøre en Bemærkning endnu til den meget ærede Minister i Anledning af hans Forsøg paa at bevise, at det var Parlamentarismen, der var Skyld i, at Ministeriet var nødt til at blive og udfæde provisoriske Finantslove eller gaa til yderligere ulovlige Skridt. Det er nemlig en fuldstændig Misforstaaelse. Den høitærede Minister siger, at hvis et Ministerium skal være nødt til at staae en Finantslov for at regere lovlig, saa vil det Ministerium, der ingen Finantslov kan staae, blive nødt til at gaa sin Vej; men det er jo Parlamentarisme; der have vi den jo! Det er Parlamentarisme, der tvinger Ministeriet væk og medfører dets Afstedigelse. Dernæst skjælner saa den høitærede Minister mellem to Slags Parlamentarisme: den egentlige, hvor baade Folkethinget og Landstinget har Ret til at afstedige Regjeringen — det kalder jeg nu ikke Parlamentarisme; men det er nu ligemeget, det er ikke værdt at kæmpe om disse rent theoretiske Spørgsmaal — den kalder den høitærede Minister for den vanvittigste, og saa en anden Slags Parlamentarisme, hvorefter Folkethinget alene har denne Ret til at afstedige Ministerier — en Parlamentarisme, jeg for Øvrigt ikke vedtjender mig — og den kalder den meget ærede Minister for mindre vanvittig, men dog ogsaa vanvittig. Jeg maa her overfor gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at det ikke er Parlamentarisme, der fører til, at Ministeriet i saa Tilfælde gaar. Det er Grundlovens Befaling, at Ministeriet er ansvarlig for Regjeringens Førelse. I Følge Grundloven og ikke i Følge Parlamentarismen er Ministeriet ansvarlig for Regjeringens Førelse. Selv om man opfatter denne Bestemmelse saa indskrænket som muligt, saa kan den dog ikke forstaaes mere indskrænket, end at Regjeringen er ansvarlig for at føre Regjeringen paa grundlovmæssig Maade; derfor bærer den et strengt juridisk Ansvar. Hvis ikke det er Meningea, saa veed jeg slet ikke, hvorledes dette overhovedet skal forstaaes. (Ubfrydelse.) Mener Regjeringen da, at den kun er ansvarlig overfor Hans Majestæt Kongen? (En Stemme: For Rigsretten!) For Rigsretten! Betyder da Ministrenes Ansvar, at de kunne bryde Grundloven paa alle mulige Maader, naar de blot en Gang kunne an-